

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΛΑΧΕΙΟ

Σύμφωνα μὲ τοὺς δρους τῆς προκηρύξεως τοῦ Μεγάλου Λαχείου «Μπουκέτου» — «Οἰκογενεῖας», ἡ προθεσμία τῆς διανομῆς τῶν λαχείων εἰς τοὺς κομιστάς τῶν σχετικῶν δελτίων, ἐλήφθη τὸν 1οὐλίου 1934.

Ἡ κλήρωσις, ὡς ἔχουμεν δρίσει εἰς τὴν ἀπὸ 12 'Ιουλίου ἕ.ξ. δῆλωσιν μας, θὰ γίνη εἰς τὰς 16 τρέχοντος καὶ ὥραν 11ην π. μ. εἰς τὰς ἕπτην ὅδου Λέκα 7 Γραφεία μας.

Πολλοὶ ἔχουν εἰς τὰς ἔπαρχιας ἀναγνωστῶν μας, κατὰ λόγος, ἀλλὰ τὸν προμηθευθὲν τὰ λαχεία τῶν τῶν οικειῶν «Ὑποπάτορεών», παραδίδοντες εἰς τοὺς κ. κ. ὑποπάτορος τὰ δελτία τῶν, μᾶς τὰ ἔστειλαν εἰς τὰ Γραφεῖα μας ταχυδρομικῶς. «Οσαν λοιπον ὑπαγνωστῶν μας ἐλάσθημεν τὸ δελτίο μέχρι σημεροῦ (2 Αύγουστου 1934), θὰ κρατήσουμεν διάλογοπαιασμάτων τὰ λαχεία, ἀτινα τοὺς ἀναλογούν, καὶ εἰς τὰ προσεχῆ τεύχη τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενεῖας» ἔκστασης ἔχει σύντονο ὅτι εὑρήσει δημοσιευμένο τὸ δύναμα τοῦ καὶ παραπλεύρου τοῦ ἄριθμοῦ τοῦ. Τὸ ἔλογο λαχεία θὰ παραμενούν κατ' ἀνάγνωσην εἰς τὰ Ἀρχεῖα μας καὶ εἰς τοὺς τυχόν κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 16ης Αύγουστου κερδίζοντας, θὰ ἀποτελεῖμεν τὰ δῶρα τῶν.

Ἐπει τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῆι γνωρίζομεν καὶ πάλιν εἰς τοὺς κατόχους δελτίων, ὅτι ἔαν μέχρι σημεροῦ δὲν ἔχουν προμηθευθῆναι τὰ λαχεία τῶν ὄποκλινονται τῆς κλήρωσεων.

Διασπάτως, οἱ ἔχουν ἔπαρχιων ἀναγνώσταις μας παρακαλοῦνται διόπις στοματισθῶν πλέον τὴν ἀποστολὴν δελτίων, διότι ἡ προθεσμία ἔληξεν ἢδη καὶ συνεπῶς δὲν θὰ λάθουν σχετικὸν ἀριθμὸν συμμετοχῆς εἰς τὴν κλήρωσιν.

(Ἐκ τῆς Διεύθυνσεως)

ΕΡΩΤΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

Ἄν τὴν εἰκόνα σου ποτὲ θελήσῃς
(νά ισής,
Μή δῆς φωτογραφία σου, τι θά-
(ἄγης γελασμένη,
Μή δῆς μέσ' στὸν καθρέφτη σου,
(γιατί θ' ἀποτρίθης,
Μόν' στὴν καρδιά μου κύταξε, ποδ-
(σαι ζωγραφισμένη.

μανοῦ, ἐπειδὴ δὲν εὔρισκε που-
θενά πάγο καὶ πήγαινε νά σκάση
ἀπὸ τῇ ζέστη, ἔστειλε τὸν ὑπέρετη του νά δητήση πάγο «ἔκ μέ-
ρους τοῦ κ. Δουμᾶς δῆμον». Οὐ πρότερης λοιπόν θρήκε ἀμέσως
σ' ξναν ἔμπορο κι' ἔθγάλε ἔνα χρυσό ναπολεόνι γιά τα τού πιλη-
ρώστη.

—Πόσο κάνει; ρώτησε.

—Ἄ, μασκαρά! τοῦ φωνάξει δέ ἔμπορος. Φέρε πίσω γηγερός
τὸν πάγο! Δὲν ἔρεις λοιπόν, ἀνήπητε, ὅτι δέ κ. Δουμᾶς δὲν πλη-
ρώνων ποτὲ του!...

Κι' ἀλήθεια, δέ Δουμᾶς δὲν ἐπλήρωνε ποτέ του, μάξιμες δέ, τι
εἶχε καὶ δὲν είχε γιά δητοίν παρουσιαζόταν καὶ ζητοῦσε τὴν
ζητεία του.

Μιά μέρα, ἔνας φτωχός διάβολος τοῦ ἐπῆγε τὸ δέρμα ἐνὸς
φειδιού που εἶχε σκοτώσει δλλοτε στὴν Ἄγυρτο δ στρατηγὸς
Δουμᾶς, δ πατέρας του συγγράφεων. «Ε, λοιπόν, αὐτός δέ
θρωπός φιλοξενήθη τρία δλόκληρα χρόνια ἀπὸ τὸν συγγρα-
φέα τοῦ «Μοντερήστου»!...

Ο πύργος δῆμας εἰλέ περάστη ἔξοδα: 30.000 χρυσοὶ φράγκα
τὸ χρόνο. Καὶ μάζα μέρα, τά χρέη ἐπνιγαν τὸν Δουμᾶς κι' ἀπο-
φάσισε νά τὸν πουλήσῃ, εὐχαριστήμενός που γλύτωτε κιδιάς
25.000 φράγκα. «Οταν γύρισε λοιπόν στὸ Παρίσι, δέ Δουμᾶς κά-
λεσε τὸν συνεργάτη του Αύγουστο Μακέ σὲ τραπέζι καὶ τὴν δρά-
τον φρούτου, τοῦ προσέφερε ἔναν ἀπὸ τὰ δυο δαμάσκην ποὺ ἦ-
σαν μέσα στὴ φρουτιέρα.

—Μή φοβᾶσθε... τού εἴπε. Μπορεῖτε νά τὸ φάτε... Είνε ὑπέ-
ροχο!

‘Ο Αύγουστος Μακέ, σκανδαλισμένος, τὸ ξέφεγε.

—“Ε, φίλε μου, τοῦ φώναξε τότε δέ Δουμᾶς χαμογελῶντας.
‘Εφάγετε 100.000 χρυσοὶ φράγκα!...

—Πάλι; ἀπόρριψε δέ Αύγουστος Μακέ.

—“Ω, ἀπλούστατα! Αύτὰ τὰ δυο δαμάσκην είναι δέ, τι μοῦ ἀ-
πόμενα ἀπὸ τὸν πύργο μου, δέ δητοίς μοῦ κόστισε 200.000
φράγκα!...

Κι' ἀπὸ τὴν μέρα ἐκείνη, φτωχός πάλι, ἀφισε νά δουλεύῃ πιο
πολλὲς δρες γιά ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰ μεγάλα ἔξοδα του.

Ζ. ΛΟΥΚΑΣ-ΝΤΥΜΠΡΕΤΟΝ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

35^η ΚΛΗΡΟΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Οι κερδίσαντες ἀριθμοὶ)

Στὶς 6 μ. μ. τῆς περιουσίας Τετάρτης 26 'Ιουλίου ἔγινε εἰς τὰ Γραφεῖα μας ἡ 35η κλήρωσις διὰ τὴν διανομήν τῶν δώρων τοῦ Εβδομαδιαίου Λαχείου τοῦ «Μπουκέτου», πανομενών πολλῶν διπλωμάτων καὶ ἐπικεκριτούς κόσμου. Άπο τὴν κλήρωτιδα, εἰς τὴν δόταιν εἰχον τεθῆ οἱ ἀριθμοὶ, οἱ δημοσιευθέντες εἰς τὰ φύλλα τοῦ «Μπουκέτου», ἀνεσύρθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἔξης ἀριθμοὶ:

Ο ἀριθμὸς 22678, ὁ διοιος κερδίσας ὀλόκληρην τὴν σειρὰν τῶν βι-

βλών τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ «Μπουκέτου».

Οι κάτωθι ἔννεα ἀριθμοὶ, οἱ ἀπό τους κερδίσαντες εἰς τὸν Πλά. Φεβρ. «Ο Κατετάν Φάντασμα» :

15623, 23615, 5893, 12028, 11411, 17564, 18875, 1333 καὶ 52.

Ἐπισης πάντες οἱ ἀριθμοὶ οἱ λίγοντες εἰς 78 (ητοι εἰς τὸ δύο τε-

λετά της φρεγάπτων τοῦ 1ου ἀριθμοῦ 22678), κερδίσαντες τὸν τοχεόν ἀναγνωστῶν μαζ.

Η 36η κλήρωσις τοῦ Εβδομαδιαίου Λαχείου μαζ. θά γίνη καὶ πάλιν εἰς τὰ Γραφεῖα μαζ., τὴν 2αν Αὐγούστου. Όσοι ἐπιθυμοῦν, δένανται νά παρενθεσθοῦν.

Ἐπίσης δοιαὶ ἔν τῶν ἀναγνωστῶν τῶν ἐπαρχιῶν κερδίσουν βιβλία, σύντομῶς στεῦλουν τὰ σχετικὰ δελτία με τοὺς κερδίσαντες ἀριθμούς, ἀναγράφοντες ἐδι τὸ δέλτιον τὸ δυνατὸν τῶν καθαρά, θά παραλάβουν δὲ τὰ βιβλία τῶν ἀπό τὰ «Υπαπακτοεία τῆς ἐπαρχίας των, εἰς τὰ δοπιὰ δέσποταλη — ἐδι τούτῳ — μετά σχετικῶν δινομασικῶν καταλόγουν, καὶ ἐπεξηγηματικὴ ἐκπλήσιο.

Η 37η ΚΛΗΡΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΒΔΟΜ. ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Τὰ Δῶρα)

Εἰς τὴν 37ην κλήρωσιν τοῦ Εβδομαδιαίου Λαχείου μαζ., ὁ 1ος ἀριθμός θά κερδίσῃ ὀλόκληρην τὴν σειρὰν τῶν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ «Μπουκέτου». Ἔννεα κατὰ σειρὰν ἀριθμοὶ θά κερδίσουν ἀπό ἓνα βιβλίο τοῦ περιηγημάτου μινιστορήματος «Ο Κατετάν Φάντασμα». Ἐπισης πάντες οἱ ἀριθμοὶ οἱ λίγοντες εἰς τὰ δύο τελευταῖα πνη-
φία τοῦ 1ου ἀριθμοῦ, θά κερδίσουν ἀπό ἓνα «Ημερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου», διποιούδηπετε έπους θέλουν, ἐκ τῶν εὐ-
μοιζομένων εἰς τὴν ειδικήν της Βιβλιοθήκην τοῦ «Μπουκέτου».

Οι ἐν 'Αθήναις κερδίσαντες τα φύλλαν τοῦ φειδιού τα φύλλαν με τὸ ἐν αὐτῷ δελτιον τα Γραφεῖα μαζ. και θά παλεύσουν τα δῶρα των. Οι ἐν ταῖς επαρχίαις θ' αποκόπουν και θά κερδίσουν τα δῶρα των και θά λαμβάνουν τα δῶρα των με τὸ Ταχιδρομοῖν δη μέσω τῶν «Υπαπακτοείων μαζ. Κάπει ἀναγνώστης δονταναν να ἀγοράζει και δύο και τη φύλλαν, για να εχη περισσότερες ἐπλήσιες κέρδους. Τὰ αποτελεσματα τῶν κλή-
ρωσεων σημοιεύνονται καθε δεδουλώματα στα φύλλα τοῦ «Μπουκέτου».

Οι κερδίσαντες προει πανεπιστημουν να παραλάβουν τα δῶρα τους ηντιδι τιών μηνῶν, διλως δὲν εύθυνομετα σχετικῶς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Ο ΣΚΙΠΙΩΝ ΚΑΙ Η ΩΡΑΙΑ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ

Τὴν ἔγκράτεια στὶς ἡδονές καὶ τὴν μεγαλοψυχία τοῦ περιφήμου ψεύσιου στρατηγοῦ Σκιπίωνος τοῦ Νεωτέρου, χαρακτηρίζει δι-
ριστα τὸ ἀκλούθου ανέκδοτο:

Εἶχε κάποιο σταλή νά κατακτήσῃ τὴν Ἰσπανία, τῆς ὁποίας οἱ τόποι τοῦ Κελτίσθρης είχαν ἐπιναστατήσεις κατὰ τῆς Ρώμης, κι' είχαν ἐκλέπει βασιλέας τους τὸν ἀνδρεῖο στρατηγὸν Ἀλ-
λούτιο.

“Υστερεα ἀπὸ σφοδρές μάχες, δ Σκιπίων κατώρθωσε ἀπιτέλους τὴν κυριεύση την πρωτεύουσα Νέαν Καρχηδόνα, καὶ νά αἰχμαλωτί-
ση τὸν ἀλλούτιο καὶ τοὺς θησαυροὺς τῆς πόλεως. Μεταξύ δὲν πολλῶν λαφύρων, τὰ δύο σπασαν στὸ μεριδίο τοῦ Σκιπίωνος κατά τη διανομή, ήταν καὶ μιά θαυμασίας καλλονῆς παρθένος, δηπτις της ἀριστοκρατικώτερες οἰκογένειες τοῦ τόπου.

“Οταν δῆμας δὲ τοῖο βράδυ δέ τον Σκιπίωνος ἔμαθε δηπτις τὸ στόμα της
ὅτι ήταν ἡ μηνηστη τοῦ ἀλλούτιου, τὸν φώναξε παρεμθύς, στὴ σκηνὴ του, καὶ παραδινοντάς τού δημόσιην τὴ νέα, τοῦ εἴπε:

—Γενναῖε ἀντιπάλε μου, δέξου την ἀγαστημένη σου... Ποτὲ δ
Σκιπίων δέν θὰ ἀγοράσῃ την ἡδονή, μὲ θυσία τῆς ἀρέτης καὶ
τῆς τιμῆς του, οὔτε καὶ θὰ καταστρέψῃ ποτὲ τὴν εύτυχία ἔνω
ἀνθρείου κι' ἀγαθοῦ παλληκαριοῦ, δηπως ἔσαι!...